

Vervolgens worden er een aantal waarnemingen doorgegeven, zoals een viertal ooievaars, een Wielewaal, een albino Huismus, en verder nog de eerste waarnemingen van de Gierzwaluw (23 april), Koekoek (24 april), en Nachtegaal (10 april). Op het strand werden dood gevonden een Steenuil en een geoorde fuut. Ook werd een slachtoffer van een vensterruit dood gevonden, n.l. een Sperwer, die zich te pletter had gevlogen.

Datum volgende vergadering.

De datum van de eerst volgende vergadering is vastgesteld op 17 juni in het Buurthuis. Getracht zal worden Bas van Leeuwen uit te nodigen, om het een en ander over padden te vertellen. Misschien kan dan ook de gemeente worden uitgenodigd en er zou een uitnodiging kunnen gaan naar de bewoners in ons eigen "paddengebied".

Na de pauze vertoont Dick Passchier een prachtige diaserie over zijn reis naar de Dolomieten in Italië. Met name de prachtige opnamen van diverse Alpenplanten trokken bijzonder de aandacht.

Aan het einde van de voordracht wordt de heer Passchier door de voorzitter namens alle aanwezigen hartelijk dank gezegd voor zijn bijdrage.

de secretaris

Verslag van een boeiende excursie naar de Ankeveense Plassen en de Knardijk.

Op 30 april was het weer zover, dat de jaarlijkse "Knardijkexcursie" zou worden gehouden. Om 6 uur 's morgens stonden ruim 20 deelnemers te wachten op het parkeerterrein bij het Raadhuis te Noordwijk-binnen. Ongeveer 6.15 uur vertrok het gezelschap in de richting van de Ankeveense plassen. Via Aalsmeer, Uithoorn, Vinkeveen, Vreeland en Nederhorst den Berg kwamen we in het plaatsje Ankeveen. We stalden onze auto's aan het begin van een prachtig voetpad dat dwars door de Ankeveense plassen loopt. Het is een smalle strook grond met aan beide kanten uitgestrekte plassen. In de plassen vindt men af en toe grote en kleine eilanden, die vaak dicht bebost zijn. Al dadelijk waren er allerlei zangvogels te horen, zoals Rietgors, Snor, Tuinfluiter, Kleine karekiet, Fitis, Tjiftjaf enz. In en boven het water zagen wij veel Futen (sommige nog volop baltsend), Waterhoentjes, Kuifeenden en de eerste Zwarte sterns. Tussen deze vogels zagen we zowaar een Bruine kiekendief. Echte zeldzaamheden kregen we niet te zien, misschien was het daarvoor ook nog iets te vroeg in het seizoen.

Niettemin was deze wandeling voor veel deelnemers een aanleiding om later in het jaar nog eens terug te keren. Ook al om dat het gebied bekend staat om zijn rijke plantengroei.

Een aanbeveling om voor dit terrein laarzen aan te trekken is zeker niet overbodig, daar het terrein door de overvloedige regenval van de laatste tijd behoorlijk drassig is geworden.

Ongeveer kwart over negen ging de reis verder naar de Knardijk, het hoofddoel van de reis. Vanaf de Ankeveense plassen is het nog maar een klein half uur rijden via het stadje Weesp. Aangekomen bij de Knardijk bemerkten we dat er nog maar weinig eenden waren overgebleven. De meesten hadden de reis naar hun broedgebied in noordelijker streken al ondernomen. We 1 gaven de plassen rond het gemaal "De Block van Kufeler" nog aardig wat soorten te zien als Krakeend, Wintertaling, Kuif-

eend en Pijlstaart. In de lucht waren veel aalscholvers en Visdiefjes te zien. Vooral de aantallen aalscholvers zowel in de lucht als vissend waren imponerend. De broedkolonie aan de Oostvaarders plassen omvat inmiddels duizenden Aalscholvers.

De grote verrassingen kwamen echter op de Knardijk zelf. Direct bij het oprijden van de Knardijk zagen we ver weg in het riet een grote witte vogel zitten. Dankzij de nieuwe sterke telescoop van Hein Verkade konden we later zien dat het hier om een grote zilverreiger ging. Voor de meesten uit ons gezelschap was het de eerste keer dat zij deze vogel zagen. Men moet bedenken dat de plaatsen waar de Grote zilverreiger broedt, tussen de 1000 en 1500 km zuidelijker van ons land liggen. De kans om zo'n vogel dan bij ons te zien te krijgen is dan ook bijzonder klein. De opwinding werd naderhand nog groter toen een tweede exemplaar boven de hoogspanningsdraden vloog.

Het paadje naar de uitkijkpost was ook verrassend: Rietgorzen, Snorren, Kleine Karekieten en Blauwborstjes kruisten bijna ons pad. Vanuit de uitkijkpost konden we prachtig zien hoe een Lepelaar fourageerde, met zijn lepelvormige snavel maaide hij heen en weer door het water om zo zijn voedsel uit het water te zeven. Naderhand zagen we in het riet nog verscheidene Lepelaars staan.

Van alle soorten die we hier verder zagen zijn nog vermeldenswaard: Paapje, Zomertaling, de vele Bruine Kiekendieven, de groepjes Kluten, de Buizerds en de Kleine Strandplevier.

Na het bezoek aan de Knardijk toog het gezelschap nog even naar het weidevogelreservaat in Oostelijk Flevoland. Onmiddellijk viel het oog op een groot aantal kampende Kemphanen, verward in een zgn. toernooigevecht. Vele mannetjes, rijk uitgedost met grote kragen in allerlei bonte kleuren, dongen om de gunsten van de verschillende wijfjes die zich vlak in de buurt hadden verzameld. Het was een prachtig schouwspel, waar we ruim een half uur naar hebben zitten kijken. Helaas zijn dergelijke beelden door de sterke achteruitgang van de Kemphaan schaars geworden. Die achteruitgang van de Kemphaan heeft te maken met de verlaging van de grondwaterstand en de ontwikkeling van de grascultuur met de daarbij behorende overbesteding.

Inmiddels was het al ruim 5 uur in de middag, zodat het de hoogste tijd was, de terugtocht te aanvaarden. Iedere deelnemer kon terugzien op een bijzonder geslaagde excursie dag, waarbij het fraaie zonnige lenteweer ook een stevige duit in het zakje deed.

C.M.J.Verweij

Vogelen in Spanje

Dit is de titel van het verslag op de volgende bladzijden over een reis naar Spanje met uiteraard veel vogels, gemaakt in april 1982 door Jeanette van de Perk, Renze Montsma en Leo Montsma,